

ANUL VI.— No. 8.

AUGUST 1925.

REVISTA VÂNĂTORILOR

**ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA
RECUNOSCUTA PERSOANA MORALA PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923
SEDIUL „UNIUNEI”: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI**

Uniunea Generală a Vânătorilor din România

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: BULEVARDUL CAROL No. 30 — București

■ ■ ■

CONSILUL DE ADMINISTRAȚIE :

Inalt Președinte de Onoare: **A. S. R. Principele Moștenitor al României**

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU, MIHAIL PHERECHYDE și DINU R. GOLESCU

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți :

NICOLAE RACOTTA și Dr. GH. NEDICI

Secretar-General :

C. G. ALEXIANU

Membrii-Consilieri:

Dr. I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Marchizul de BELLOY, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, DINU I. C. BRĂȚIANU, Dr. I. BEJAN, Principele JEAN CALLIMACHI, GR. P. CARP, Dr. I. E. COSTINESCU, MIHAIL SC. PHERECHYDE, GENERAL I. GĂRLEȘTEANU, Prof. Dr. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. Dr. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), H. CAV. DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, MIHAIL OROMOLU, GEORGE A. PLAGINO, ROMUL POPESCU (pentru Transilvania), C. ST. RASIDESCU, NICOLAE SAULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SKUPIEWSKI, VASILE ȘTEFAN, Prof. Dr. G. SLAVU, Col. C. V. STEREA SEVER TIPEIU, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori :

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii activi: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 100.— și o cotizație anuală de Lei 50.—

Membrii aderenți: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 40.—

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar de la 100 înainte numai Lei 5 și un abonament obligatoriu la „Revista Vânătorilor“ de 400 Lei anual.

Abonamentul la „Revista Vânătorilor“ este obligatoriu pentru toți membrii „Uniunii“
(Aceste dispozițiuni fiind valabile numai până la 31 Decembrie 1925)

■ ■ ■

Statutele U. G. V. R. se trimet la cerere contra 10 Lei în mărci poștale

■ ■ ■

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

■ ■ ■

Orele de birou la Uniune: In toate zilele de lucru dela 3—7 p. m.

SEDIUL: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI.

ARME DE VÂNĂTOARE

PENTRU

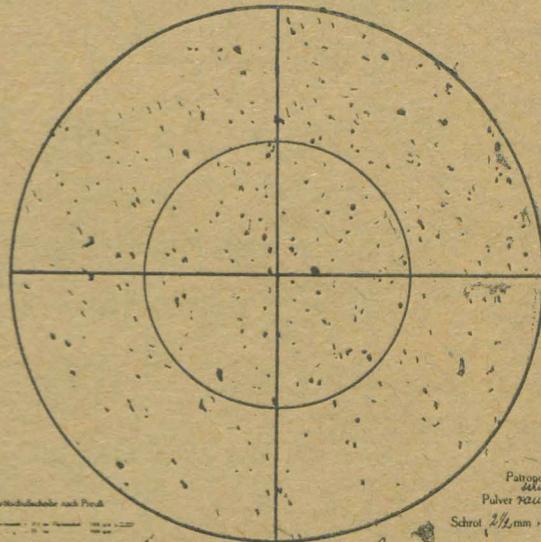
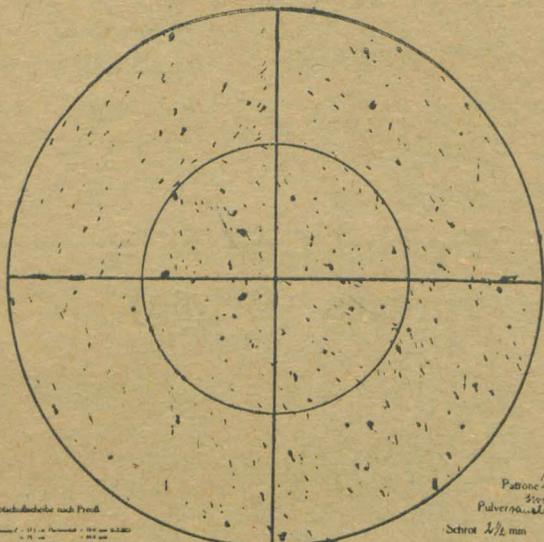
MEMBRII „UNIUNEI“

CUM TRAG ARMELE FABRICATE PENTRU U. G. V. R.
DE FIRMA F. JAEGER & Co. SUHL

Reproducerea fotografică a câtor-va cible originale obținute la standul oficial de încercare din Neumannswalde

Waffen-technische Versuchstation Neumannswalde-Neudamm

Waffen-technische Versuchstation Neumannswalde-Neudamm

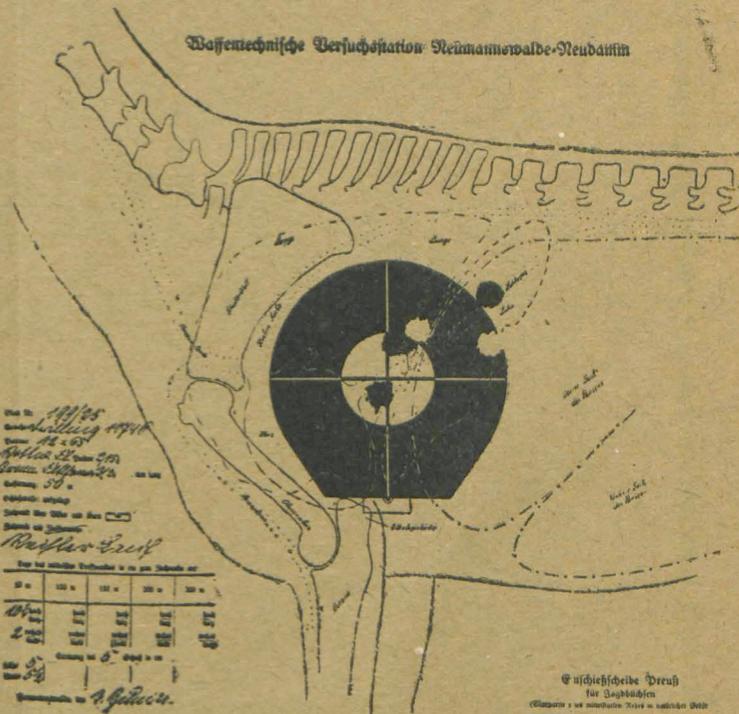
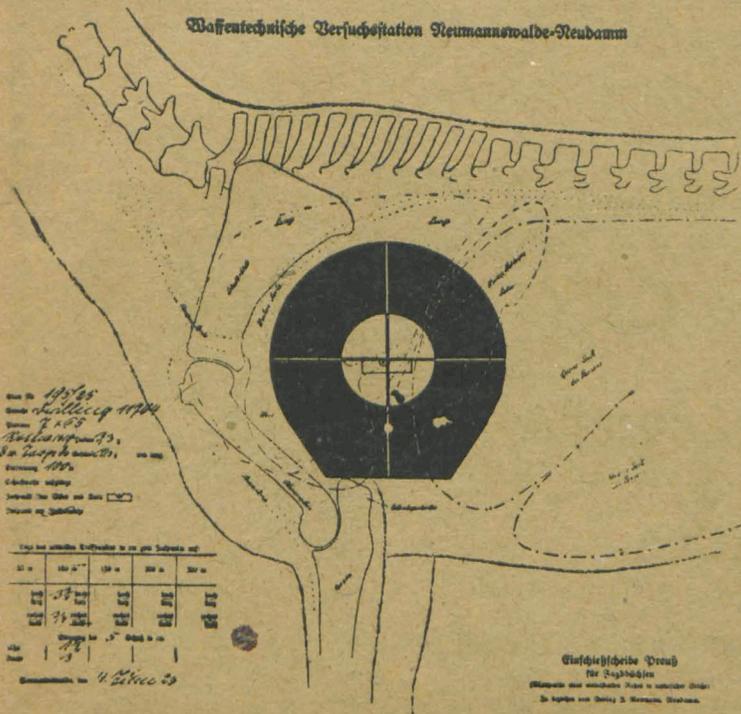
Teava stângă: 278 alice ($2\frac{1}{2}$ mm.)

Teava dreaptă: 253 alice ($2\frac{1}{2}$ mm.)

(Tir extraordinar obținut la 35 m. într'un cerc de 75 cm. diametru cu arma No. 11753 comandată de „Uniune“ pentru D-1 Gr. Moldovanu). Ambele țevi au obținut predicatul: superior.

Waffen-technische Versuchstation Neumannswalde-Neudamm

Waffen-technische Versuchstation Neumannswalde-Neudamm

Tir obținut la 100 m. cu drillingul cu cocoșe No. 11764, comandat p. M. I. Serafin. Glonț de mare viteză, cal. 7×65 (Predicat obținut: „superior“)

Tir obținut la 50 m. cu țeava dreaptă a drillingului hammerless No. 11746, comandat p. d-l I. Philipovici, cu un glonte Brenneke cal. 12. (Predicatul obținut: „superior“)

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se trimite membrilor „Uniunii“ franco la cerere, adresată la sediul nostru.

Pentru orice comandă se va trimite «Uniunii» un cek de Mărci aur, reprezentând 50% din valoarea comenzi. Cu formalitățile de import și vămire se însărcinează «Uniunea».

**Societatea Anonimă de Cimenturi
din Europa Orientala**
(CIMENT-PORTLAND)

Capital Fr. belg. 7.500.000

Sediul de exploatare:
Cernavoda

Sediul Central:
Anvers (Belgia)

Producțiune: 60.000 tone

**SOCIETATEA DE CIMENT
IOAN G. CANTACUZINO**
SOCIETATE ANONIMA
BRĂILA

Sediul Social București
Telefon 27/50

Fabrica Brăila
Telefon 84/2

SIGMUND PRAGER

Casa fondată în 1854

București, Calea Victoriei No. 11

Furnisorul
Curței Regale

Cel mai vechiu magazin din țară cu

Marca Depusă

Articole de vânătoare și sport

CATALOG SPECIAL GRATUIT LA CERERE

Specialități:

Confecțiuni de sport, Impermeabile Burberrys, Haine de Piele
Încălțăminte pentru toate sporturile

Blănării, Stofe englezești, Pălării

„Dâmbovița“

Societate Anonimă Română
pentru fabricarea Cimentului

PORTLAND

Fabrica de ciment în Gara Fieni

Birou în Str. Marconi 3, București

Telefon 57/75

Atelierul de Curelărie M. Soglu @ S. Berbec

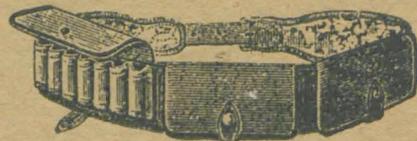
No. 75, Calea Victoriei No. 75

(în curte, peste drum de Biserica Albă)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânătoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânătoare, Cravașe împletite, Rucksacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Port-bagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice.

**Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând
— cu mâna și din cel mai fin material. —
Lucru artistic și cu prețuri absolut convenabile.**

Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul nostru.

NB. — Membrii „Uniunii Generale a Vânătorilor din România“ se bucură de o reducere de 10%.

„LA ARMURĂRIA ENGLEZĂ“ OSIAS KLINGER

BUCUREȘTI

STRADA ACADEMIEI No. 3
(SUB HOTEL BRISTOL)

Noul magazin de arme,
munițiuni, articole de vânătoare,
velocipede, motociclete și accesorii,
Atelier special pentru reparațiuni de arme.
Arme de vânătoare, de fir și de apărare
ultimile perfecțiuni, tuburi și cartușe
încărcate, foarte calibrele.

ARTICOLE DE VÂNĂTOARE

ADR. TEL.: ARMURARIA ENGLEZA

ANUNȚ

Doi Brigadieri de vânătoare, ab-
solvenți ai școalei
dela Sighetul Marmăței, caută post.

:: :: A se adresa la Administrația Revistei :: ::

ANUNȚ

Drilling, cal. 20×20/9,3×72,
hammerless cu
platine și siguranță Greener, zăvor
dublu. Armă de primul rang, cu un
tir foarte bun și puțin uzată.

:: :: :: Prețul lei 15.000 :: :: ::

Se poate vedea și încerca numai la posesorul ei

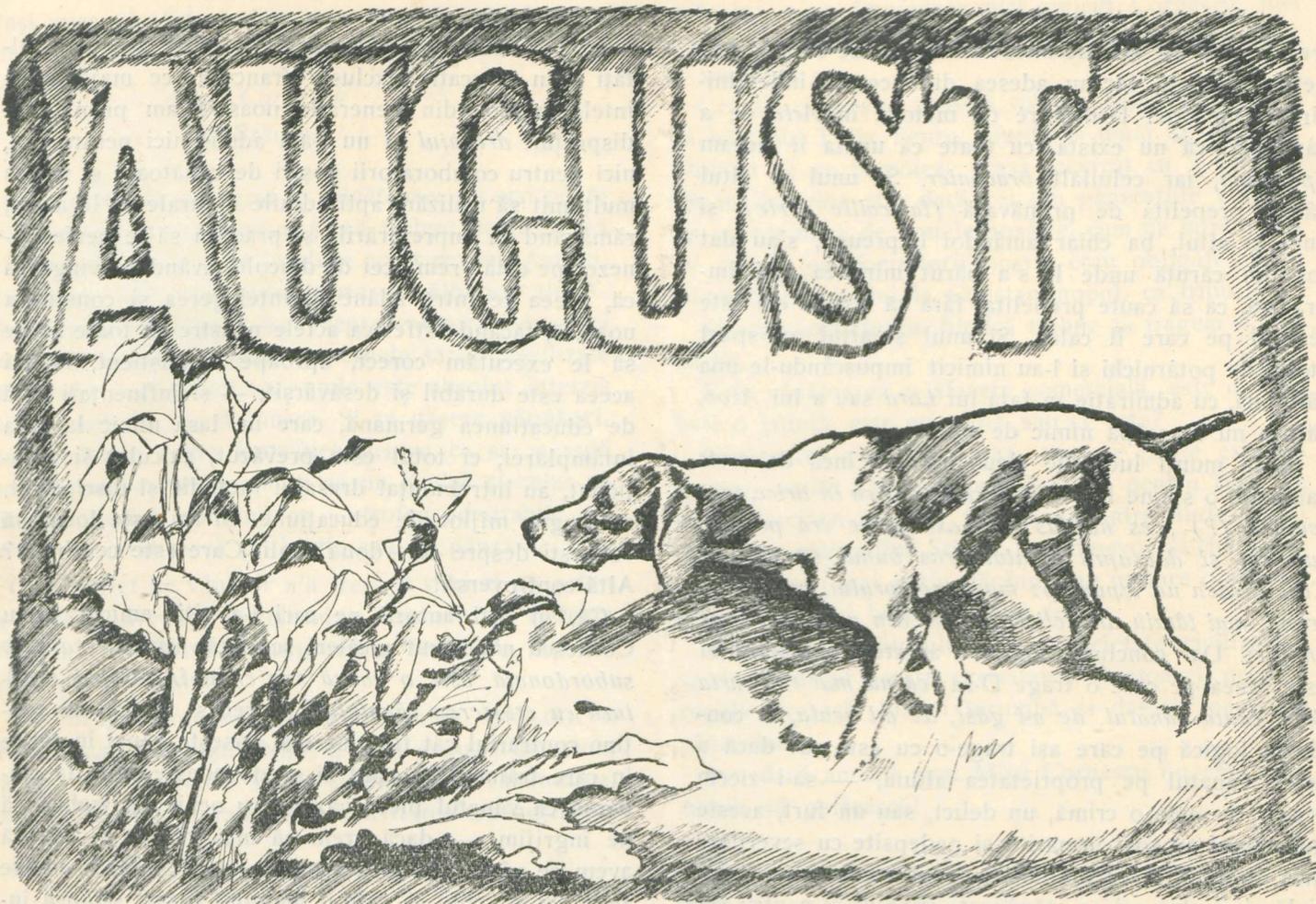
OCHI

de păsări și mamifere se pot afla la
NICOLAE ROȘCA

Articole de sport și vânătoare,

Cluj

Calea Regele Ferdinand, 141

V â n ă t o a r e a

Un răspuns D-lui Cornescu

de George Voroncea

Cine poate spune cum și când se tranșează o controversă?

Amicul meu Mișu Cornescu, în articolul publicat în „Revista Vânătorilor“ din Iulie 1925, are pretenția, dacă nu să dea formula definitivă a *Sportului* sau *Științei* Vânătoarei (nu prea înțeleg bine, care din aceste noțiuni este pusă la demonstrație în articolul său), dar cel puțin să îndrumeze spre o definițiune precisă a acestei noțiuni. Și prin câteva afirmațiuni, mai multe contraziceri, câte-va amintiri, vre-o două anecdote, dealtfel toate amuzante, ajunge la concluzia că... Iubite cititor, poți să-mi spui la ce concluzie ajunge D-I Mișu Cornescu?

Sunt de acord că sunt două școli: Una care precizează să ucizi cât mai mult vânat, căutându-l cu *Artă* și după toate regulile *Științei*, ori unde l-ai găsi, fără să te preocupi dacă distrugi o specie de animale, și alta care susține că nu ai dreptul să ucizi decât atâta vânat, cât poți să crești, pentru a nu nimici fauna unei regiuni. Da, așa este, sunt două școli. Dar ia să-mi spuneți, ce valoare mai pot avea lecțiunile primei școli, când peste câți-va ani nu se va mai găsi nici picior de vânat, pentru a te îndeletnici cu *Știința* așa de vastă a acelei școli și cu *Arta Sportului Vânătoarei*? La ce ți-ar mai folosi să știi să cauți

vânatul, să știi să spargi un stol de potârniche în luna Octombrie și să-l scoli pentru a 3-a oară în aceeași zi la finele lui Noembrie, când potârniche nu mai sunt nicăieri?

Și Ciorap-de-Piele sau Ochiu-de-Vultur au știut să urmărească și să vâneze bizonii din America, ridicând această *Știință* și practicând *sportul* de a-i vâna până la... distrugerea completă a speciei, din care abia cu multă greutate se mai pot crește câte-va exemplare singuratece, în grădinile zoologice sau în parcurile naționale ale Statelor-Unite.

Că acum 120 de ani în România-Vechă, vânatul era considerat ca „*res nullius*“, este foarte adevărat, și tot atât de adevărat este că se găsea mult vânat, *pământul chiar pe alocurea putând fi considerat în practică drept atare*, dar nu este mai puțin adevărat că sunt 120 de ani de atunci și „*quantum mutatus ab illo!*“

Că este o deosebire între educația vânătoarească a noastră *Cis Carpatini* și a *Trans Carpatinilor*, este iar foarte adevărat. Dar, din punct de vedere al ordinei, fără ca noi cei *Cis* să fim niște sălbateci, balanța atâră desigur de partea celor *Trans*. Căci la noi până mai ieri, cine vâna? O infimă minoritate de bogăți fără treabă, sau intelectuali ce voiau să pe-

treacă, și o tot atât de mică minoritate de săteni, cari nefiind bogați, făceau adesea din această îndeletnicire o meserie. Deosebire de metode în *Arta* de a vâna mai că nu exista, cu toate că unuia îi ziceam *Sportman*, iar celuilalt *braconier*. Și unul și altul vâneau prepeliță de primăvară (*la caille verte*), și unul și altul, ba chiar amândoi împreună, s'au dat jos din căruță unde li s'a părut miriștea mai îmbrăcată, ca să caute prepelița, fără să știe al cui este terenul pe care îl calcă. Și unul și altul au spart stolul de potârnicși și l-au nimicit împușcându-le una câte una, cu admirație în fața lui *Lord* sau a lui *Azor*, cărora nu le scăpă nimic de sub nas.

Peste munți lucrurile s'au petrecut încă de mult cam cum o spune D-l Mișu Cornescu: *ca în orice țară feudală (?) „res nullius“ nu exista; ce era pe sol, sub sol și deasupra solului era bunul seniorului. Cîne ucidea un iepure pe moșia seniorului, comitea o crimă, mai târziu un delict, în cele din urmă a rămas un furt.* Dar concluzia logică a acestei constatări nu este aceea pe care o trage D-sa: *că nu mai este arta de a căuta vânatul, de a-l găsi, de a-l scula*, ci concluzia logică pe care ași trage-o eu este că: dacă a ucide vânatul pe proprietatea altuia, — să-i zicem senior, — este o crimă, un delict, sau un furt, aceste infracțiuni au fost urmărite și pedepsite cu severitate încă de mult, și cu timpul s'a făcut o educațiune specială și pentru cel ce stăpânește vânatul și pentru cel ce se uită cu jind la el. Așa că pe de o parte s'a reglementat din vreme felul de a-l păzi, iar pe de alta, — prin întinderea culturai schimbându-se condițiunile de trai ale lighioanelor sălbatice, ele nemai prosperând, — s'au găsit metode pentru înmulțirea și creșterea lor. De aceea eu cred că, în potriua credinței amicului Cornescu, în această privință avem ce învăța dela *Nemți*.

Nu vorbesc aci de pasări călătoare. Trec și ele printr'o fază critică de împușinare. Va trebui ca lumea vânătoarească din toate țările să se intereseze cu seriozitate de această chestiune, mai gravă decât se pare. Nu este aci locul să o desvolt și nici nu am competența desăvârșită ca să o tratez. Trebuie pentru aceasta multe cunoștințe și mult studiu, cred eu.

Că, în patru ani de vânătoare în Austro-Ungaria d-l Mișu Cornescu nu a văzut nici un câine bun de vânătoare se prea poate, dar că n'au existat și că nu există acolo câini dresați, aceasta nu o pot crede. Ași fi mai mult ispitit să declar că de peste patruzeci de ani de vânătoare, — căci sunt trecut de cincizeci și trag cu pușca dela 9 ani, — n'am văzut în România-Veche un câine dresat. Am văzut câini buni, cu calități admirabile, cu practică desăvârșită, am avut câini excelenți, am văzut pe d-l Mișu Cornescu vâna cu câini superiori, dar câine dresat, în adevăratul înțeles al cuvântului n'am văzut, pe câtă vreme câini importați din Austria, cu un dresaj aproape perfect am văzut de atâtea ori. Și acest lucru este foarte explicabil. Noi de aici, cu firea noastră de latini, cari pricep foarte repede orice li se prezintă sub simțuri, cu tendința de a sintetiza și generaliza toate impresiunile

ce primim, perfecționându-ne chiar aceste facultăți prin educația exclusiv franceză, ce majoritatea intelectualilor din generația noastră am primit, am disprețuit *dresajul* și nu l-am admis nici pentru noi, nici pentru colaboratorii noștri de vânătoare și ne-am mulțumit să utilizăm aptitudinile naturale ce le avem, rămânând ca împrejurările și practica să le perfecționeze; pe câtă vreme cei de dincolo, având convingerea că, aceea ce intră adânc în înțelegerea și conștiința noastră, făcând astfel ca actele noastre de toate zilele să le executăm corect, aproape inconștient, numai aceea este durabil și desăvârșit, — și influențați fiind de educațiunea germană, care nu lasă nimic la voia întâmplărei, ci totul este prevăzut, calculat și soluționat, au întrebuițat *dresajul* metodic și disciplinat, ca singur mijloc de educațiune. Și aci este locul să vorbești despre cele două școli. Care este cea bună? Altă controversă!

Că, în toți autorii pe cari i-a citit amicul Mișu Cornescu n'a văzut nicăieri scris că: *vânătoarea este subordonată, este o anexă sau chiar în strânsă legătură cu creșterea vânatului*, îl cred și nimeni nu susține contrariul cât timp se mai găsește vânat în țările în care trăim. Dar când ni se dovedește până la evidență că vânatul pierde văzând cu ochii, nu trebuie să ne îngrijim, — dacă vrem să mai vânam, — ca să avem ce vâna? Și dacă aceasta este realitatea, nu se vede cât de colo că este o legătură foarte strânsă între îndeletnicirea vânătoarei și paza, înmulțirea și creșterea vânatului? Și dacă noi, vânătorii, nu vom îngriji să avem vânat, cine să poarte această grije?

Această grije ia forme diverse pe care mijloacele, localitatea, împrejurările le dictează. Proprietarul terenului de vânătoare ia singur inițiativa și organizează paza și repopularea terenului său. Orașeanul se asociază cu tovarăși și închiriaza terenul, punând specialiști ca să-l îngrijească. Și aceste îngrijiri nu cer ele o adevărată știință, care este o anexă indispensabilă a vânătoarei?

Intrucât ar fi mai puțin nobilă această știință, bazată pe cunoștințe serioase de istorie naturală și pe observațiuni îndelung și metodic făcute, decât *Știința* de a ucide vânatul? Și socotesc că tot atât de meritoriu pentru iubitul nostru Vice-Președinte Nedici ar fi să vedem un tablou despre rezultatele repopulării unui teren cu potârnicși, fazani sau căprioare, condusă de d-sa, — cât de frumoasă este fotografia, publicată în numărul de Iulie al Revistei, unde-l vedem în mijlocul trofeelor unei vieți de vânătoare.

Este incontestabil că în vânătoare, ca și în alte multe îndeletniciri omenești, ce a fost nu mai poate fi. Vremea aduce schimbări, și în această direcție în special schimbările le putem urmări o viață de om. Felul de trai se schimbă și pentru vânat și pentru vânător, în așa fel că nu mai poți vorbi azi de ce a fost ieri și abia poți să întrevezi ce va fi mâine. Fiecare timp își are moravurile lui, și chiar cuvintele își pot schimba înțelesul, după cum se întreabă în glumă maestrul în ale vânătoarei Mișu Cornescu, iar eu nu

m'ăși mira să văd când-va o carte de vizită, tipărită astfel:

Mișu Cornescu

Baş-Brânzoi.

Și este atât de adevărat că *Vânătoarea* nu mai poate fi cece a fost până acum și că trebuie neapărat să ne schimbăm felul de a înțelege acest cuvânt. Astăzi, în locurile cele mai îndepărtate și sălbatice ale Africei, unde au rămas încă reprezentanți ai bogatei faune din acest continent, guvernele țărilor civilizate au stabilit regiuni întinse, unde este absolut interzis să se tragă un foc de pușcă. Și se găsesc **vânători**, cari cheltuesc sume fantastice pentru ca să meargă acolo și să *vâneze*, înarmați cu un Kodak și chiar cu Cinematograful, aducând cu ei trofee admirabile, pe cari ni le înfățișează pe hârtie sau pe pânză.

Care suflet de vânător n'a tresărit văzând un galop de girafe, urechile elefantului mișcate în cadența mersului, sau privirea surprinsă a leului în fața luminei de magnesium?

Cât despre comercializarea vânatului, asta este o altă mâncare de pește. Nimeni nu a expus până acum părerea că ea trebuie să se confunde cu vânătoarea. Este și aceasta o ramură a activității omenești, pe

care nu o va împiedeca nici amicul Cornescu, nici noi ca să se producă, dacă împrejurările și necesitatea o vor cere.

Cei din generația noastră vor mai putea să ia încă, ca bătrânul Felix Faure, geanta la umăr și urma lui Stop și să se înapoieze acasă încărcat cu 2 kgr. de vânat, dar cine știe dacă cei din generațiile viitoare nu se vor mira de armele noastre, cum ne mirăm noi de șoimii, ce domnitorii noștri erau obligați ca să trimeată Sultanului la Constantinopol, ca tribut.

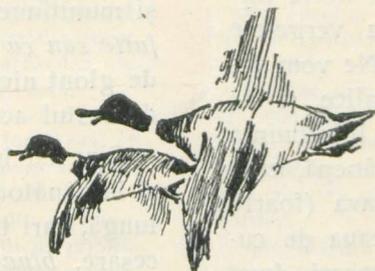
Și acum **concluzia**, fiindcă trebuie să tragem o concluzie.

Este vânătoarea o afacere comercială, este o artă, este o știință, este un sport, sau ce este?

Vânătoarea este un *Sport*, care se poate exercita cu mai multă sau mai puțină *Artă*, pentru care, ca să-l exercitezi corect, trebuie să întrebuițezi mai multă sau mai puțină *Știință*, având nevoie să cheltuești mai mult sau mai puțin, făcând prin urmare o *afacere comercială* mai bună sau mai rea.

Și fiindcă vânătorului într'o societate civilizată i se dă un drept pentru exercitarea vânătoarei, printr'o regulă firească, lui îi incumbă și datoria păstrării vânatului.

Iar, dacă amicul meu Mișu Cornescu nu este mulțumit, să poftască!

Conservarea armei de vânătoare

de Maior Schneider-Snyder Roland

Inspector de Vânătoare

ecțiunea întreprinsă în interesul membrilor de către „Uniune”, este încoronată de un succes desăvârșit, căci toate armele cari s'au furnizat până acum sunt lucrate la perfecție și din cel mai solid material, obținând în general certificatul „foarte bine” și „excepțional” în privința tirului, dela Standul de încercări Neumannswalde.

Pentru armele livrate cu închizătorul Simson-Jäger firma garantează timp de 5 ani, condiționând însă un tratament corespunzător din partea proprietarului ei și în special trebuiesc întrebuințate numai cartușele cu ghint originale, *furnizate pentru țevile de glonț!* Pentru defecțiuni ale țevilor, provenite din astuparea acestora cu zăpadă sau alte corpuri străine, sau dacă se întrebuințează munițiuni fabricate în mod particular, precum și dacă se rupe patul armei, firma natural că nu poate să garanteze.

Deasemenea încetează garanția dacă s'au făcut reparațiuni la armă de către o mână străină. Un tratament corespunzător al armei este de cele mai multe ori un lucru, la care în general cei mai mulți vânători nu se prea pricep, sau care își neglijează arma. Și totuși, depinde durata vieții ei de acest lucru. — Inchizătorul, — platinele și încheeturile se ung ușor cu ajutorul unei pene cu ulei de oase. Părțile exterioare se ung *cât de ușor posibil* cu vaselină albă, iar patul din contră cu ulei de in din cel mai fin, care trebuie frecat bine înăuntru, și dacă este posibil în stare încălzită. Pentru aceasta ne vom folosi de o perniță moale de pânză. Mâna dreaptă apucă gâtul patului, degetul cel mare deschide cheia, iar mâna stângă deschide țevile. Tot astfel se închide arma încet, *ne lovind'o cu putere, cum am închide poate o ușă!* Cartușele cu alică întrebuințate, vor fi de fabricație *Rottweil-Waldmannsheil*, cu care sunt încercate aceste arme, sau *Lignose* sau cartușele T., franțuzești, sau în fine *Eley-Shulze—E. C.* Dacă voim să întrebuințăm cartușe ef-

tine vom lua tuburi Eley, cu iarbă neagră și bure moi de pâslă, iar nu cu bure de carton. Se va alege acel fel de tuburi, care vor intra în camere *adaptându-se perfect* și întotdeauna acele cu margine slabă, (Schwachrand), căci forajul țevelor este făcut pentru acest fel de cartușe. Să nu întrebuițăm niciodată un cartuș, cu care arma se închide greu. Dacă voim să tragem cu poșuri, trebuie să vedem mai întâi cari poșuri se potrivesc la armă, și pentru aceasta vom împinge cu ajutorul vergelei de șters o bură până la gura țevei, introducând apoi de sus un rând de poșuri. Dacă poșurile vor umple spațiul dela gura țevii, fiind așezate într'un singur rând, atunci numărul lor este bun. Prin aceasta însă nu vreau să încurajez pe nimeni de a întrebuița poșuri la arma sa, ceace din punct de vedere vânătorec este condamnabil, ci contez numai cu acest urât obicei al câtorva, cărora le dau aceste sfaturi pentru evitarea vătămării țevelor. Dacă voim să întrebuițăm glonțul la arma cu alică, să tragem numai cu Brenneke. *Glonțul rotund etc., strică choke-ul dela gura țevei!*

Pușca nu se reazămă de perete, căci atunci se vatămă cătarea, și deasemenea nu se întrebuițează arma drept ciomag, pentru uciderea vânatului rănit.

Înainte de a trage cu arma se vor șterge țevile bine de tot până la complecta lor uscare, și în special țeava de glonț, căci altfel loviturile de glonț vor devia formidabil. Pentru aceasta vom întrebuița vergelele Sandberg din oțel și îmbrăcate cu lemn. Ne vom folosi de vergele groase pentru țevile de alică, și de vergele subțiri pentru țeava de glonț. Se va întrebuița numai vată curată și neprăfuită, iar nu cânepă, care întotdeauna conține și nisip, sgârâind țeava (foarte important pentru țeava de glonț!) Vergeaua de curățat o vom introduce dela extremitatea camerei, *după ce am separat mai întâi țevile de basculă*, și o vom împinge fără prea mare forță, — la țeava de glonț urmând însă ghinturile, — *până la gura țevei*. Arma trebuie curățată pe cât posibil imediat după întrebuițare, cu ajutorul unei unsori care neutralizează reziduurile pulberii, cum ar fi spre ex.: *Nitroperdenol*, *Ballistol* sau ulei de Indus. Acesta din urmă este un produs al industriei indigene, preparat de un inginer

chimist, care a fabricat acest ulei chiar la fabrica unde se produce Ballistolul, și care este o copie fidelă a acestuia, cu excepția că este compusă din substanțe și mai puternice. Uleiul de Indus se poate procura prin „Uniune“ și este și mult mai efin decât Ballistolul.

Pușca odată curățată, o vom lăsa unsă timp de 24 ore. Deasemenea vom unge și acea parte din basculă, care vine în contact cu fundul cartușului, — atunci când arma este încărcată, — căci reziduurile capselor atacă foarte mult materialul armei. Chiar după un singur foc, arma trebuie astfel curățată, și țevile îngrijite în modul acesta nu vor rugini niciodată. După 24—48 ore vom șterge țevile cu o cârpă uscată. Plumbuirea țevelor de alică o vom îndepărta cu peria de alamă sau cu peria de oțel, *după ce am uns'o mai înainte*. Camerele și conul de trecere al acestora înspre partea următoare a țevei le vom curăța cu ajutorul unei perii aspre de păr, (perie specială pentru camere). Sârma de conducție a vizei automate se unge cu ulei de oase. *Gazul* se întrebuițează numai pentru muierea unsorilor îngroșate și apoi se va îndepărta imediat, căci altfel ruginește arma.

Dinspre gura țevei să nu ștergem niciodată pușca! Țevile de glonț se largesc prin acest procedeu la gură, și în consecință vor trage prost! Să ferim arma și munițiunea de nisip și praf. Cartușe cu glonț prăfuite sau cu nisip pe ele, vatămă forajul țevei! Țevile de glonț nichelate din cauza gloanțelor le vom curăți de restul acesta cu ajutorul unui auto-generator.

Cine își îngrijește arma va purta cu sine, — chiar și la vânătoare (partide de vânătoare cu o durată mai lungă, cari trec de o zi), — ustensilele de curățat necesare, *bine adăpostite de praf*, iar după vânătoare grija sa de căpetenie va fi curățirea armei în modul cum am arătat mai sus, iar după curățire urmează conservarea ei.

Lentilele lunetei se curăță cu o pensulă din cele mai fine din păr de jder (pensule mari de aquarele), iar nu cu fetru!

Petele de rugină la o pușcă, trebuie să rămână ceva necunoscut.

COMUNICĂRI

Poliția vânătorească „ocrotită“ de justiție?

Un caz monstruos din Bucovina

S'a petrecut de curând la un proces între un paznic public și un „vânător“ numit Anghel. Acesta din urmă, președinte al unei societăți de vânătoare (!), având la activul său o serie de călcări ale legii pentru protecția vânatului, e în veșnic război cu organele din poliția vânatului, care nu se pretează la onorabila meserie de a se uita printre degete la aplicarea legii. Numitul „vânător“ a avut tupeul să ceară chiar, fără nici un înconjur, favoarea acestui tratament cu „uitatul printre degete“...

Iată unul din conflictele iscate între acel „vânător“ și un paznic public, azi inspector județean, funcționar administrativ și om cu studii universitare, pe când cellalt are doar câte-va clase primare:

La o adunare generală președintele, între altele, se exprimă cam așa: „Mai bine un biet pădurar ca M. 1), să impuște un jder, decât anumiți domni, cari vor să-și facă un venit din aceasta!“ („amumiții domni“ erau membri ai societății, pe când braconierul e doar pădurar în serviciul comunei).

La aceste vorbe de un cinism provocator, paznicul public a replicat, ca un fel de avertisment: „Bine, d-le A., eu în calitate de paznic public, iau act că d-ta sprijini braconajul!“ Evident că el se referea la acest caz special.

Ei bine, lucrul a ajuns în fața judecătorului, paznicul fiind acuzat pentru ofensă.

Și știți care a fost verdictul justiției „ocrotitoare“ a organelor de poliție vânătorească? 21 (douăzeci și una) zile de arest paznicului public, deși acesta a dovedit cu doi martori în ce legătură spuseseră vorbele incriminate și deși spiritul Art. 69 din legea vânatului dă depozițiilor unui paznic jurat o greutate mult mai mare decât a unui simplu particular, în fața căreia ori-ce altă considerație ar trebui să tacă.

De acest fapt judecătorul n'a ținut însă cont, ci a luat drept bune declarațiile acuzatorului, — care în fond era el însuși acuzat de complezență față de un braconier, frizând deci Art. 42 al legii vânatului. Mărturia unui particular — direct implicat în cauză, deci interesat să se prezinte pe sine într-o lumină cât mai favorabilă — anume că paznicul public ar fi spus vorbele incriminate *cu scop pur ofensator*, a fost pentru judecător mai valoroasă decât mărturiile a trei bărbați de cinste exemplară, între cari un paznic public.

De notat că nici chiar acuzatorul nu cutezase să nege, că de fapt, cu câte-va clipe mai înainte, el însuși pronunțase niște cuvinte ce cuprindea o fățișă aprobare a pădurarului — braconier.

Vina paznicului public e deci absolut inexactă. Cu toate acestea i s'a aplicat 21 de zile de arest, plus o anexă fără importanță. Față de asemenea stări de lucruri, oare mai are rost ca organele noastre de poliție a vânatului, care își fac datoria în mod cu totul grațios și onorific, să se mai expună toanelor zeiței „Justiția? Căci e locul să subliniem că *tot atunci, aceluiaș domn Anghel*, i s'a aplicat *de acelaș judecător* o pedeapsă de numai 7 zile de arest, pentru faptul că *timbrase drept „dezertor“ pe un profesor secundar, care, fără a fi fost soldat austriac, în 1915 a trecut în vechiul regat, oferindu-și serviciile statului român!*

Faceți o paralelă și veți fi edificați. Noroc că mai există și instanțe de apel.

Trib.

N. R. — *Reproducem articolul de mai sus cu regretul de a trebui mereu să constatăm, că tot mai există colțuri uitate în România Mare, unde se mai împarte dreptatea în modul de mai sus. „Noroc că mai există și instanțe de apel“, cum conchide foarte bine autorul, altfel „Uniunea“ s'ar vedea nevoită să interviev pe lângă D-l Ministru al Justiției.*

□ □

Adunarea generală anuală a Societății pentru ocrotirea vânătorească din Bucovina, filiala „Uniunii“, s'a ținut la Cer-

năuți în ziua de 4 Iunie a. c., în mijlocul unei numeroase asistențe.

După citirea telegramii omagiale adresată M. S. Regelui și a răspunsului de mulțumire foarte măgulitor pe care societatea l'a primit, s'a trecut la examinarea chestiunilor curente. D-l Președinte Enric cav. de Miculi, constată că comitetul societății a lucrat întotdeauna de acord și cu ajutorul deplin al autorităților de vânătoare ale Statului și mai ales a inspectorului respectiv de vânătoare. Mulțumită acestei activități, societatea numără astăzi 960 de membrii. Asupra programului propus în anul trecut, de a organiza o expoziție de vânătoare, societatea regretă că, pe deoparte din cauza ezitațiunii și nesiguranței simțită de către vânători de a pune la dispoziție trofeezele lor, pe de altă parte din cauza refuzului C. F. R. de a acorda o reducere pe căile ferate pentru transportul lor și pentru biletele de drum, a trebuit să se renunțe la organizarea acelei expoziții de vânătoare. D-l Președinte ține să releveze faptul că societatea privește de datoria ei de a reprezenta interesele membrilor ei în fața autorităților administrative și judecătorești.

Astfel ea a intervenit înaintea judecătorilor de ocol pentru delicturile particulare de vânătoare și urmărirea delicvenților.

În două cazuri societatea a delegat pe spezele ei avocați pentru a face apelurile necesare în asemenea delict. D-l Președinte invită pe membri, de a încunoștiința societatea de câte ori va fi nevoe pentru a apela împotriva achitărilor nemotivate, etc.

În continuare, D-sa reamintește relațiunile încordate din ultimul timp între societate și jandarmi, împotriva cărora au fost formulate multe plângeri cu privire la activitatea acestora și a abuzurilor săvârșite de ei. Grație unor intervenții susținute, situația s'a ameliorat, iar societatea a avut chiar prilejul a acorda jandarmilor meritoși premii în valoare de 2.500 Lei.

D-l Președinte exprimă dorința societății ca să domnească cele mai bune relații între dânsa și corpul jandarmilor, ca aceștia să urmărească cu energie pe braconieri și să trimeată societății chiar copii după procesele verbale dresate, pentru ca aceasta să urmărească evoluția procedurii contra delicvenților.

Apoi discută marelui folos adus vânătorei prin legea nouă pentru portul de arme, care îngrădește în mod atât de eficace braconajul și aduce omagii „Uniunii“, care prin reprezentanții ei în sânul comisiunii de alcătuire a acestei legi au contribuit astfel la redactarea dispozițiilor ei atât de utile vânătorei.

În înțelegere cu inspectorul regional, societatea a intervenit și ea la toate autoritățile competente pentru aplicarea severă a acestei legi.

D-l Președinte Miculi, reamintește vizita din iarna trecută făcută la Cernăuți societății, din partea reprezentanților „Uniunii“, prin D-l Dr. Nedici, vice-președinte și D-l Dr. Alexianu, secretar-general, care a dat loc la delibărări importante și o valoroasă stimulațiune organizațiilor de vânătoare.

Apoi D-l Miculi trece la detaliile lucrărilor societății, raportând că anul trecut a acordat în 20 de cazuri premii pentru stăpîrea lupilor, câte 300 de Lei de lup, în total 11.600 lei, mijlocind și decernarea premiilor din partea Statului persoanelor în drept, reamintind în acelaș timp că actualele premii acordate de Stat pentru fie-care lup sunt insuficiente ca valoare și nu reprezintă nici o stimulare. D-l Președinte termină după o examinare a diferitelor mijloace întrebuințate astăzi pentru distrugerea răpitoarelor, invitând pe d-nii membri să raporteze despre rezultatele obținute cu diferitele preparate.

După expunerea situației casei de către D-l Casier Ditz, se deschide discuția asupra dăreii de seamă.

Vorbesc D-nii Andruhovici, Radu de Grigorcea, Conte Vasilco, Luția, Nesciuc și Dr. Philipovici, inspector regional de vânătoare.

Printre chestiunile propuse de d-l Dr. Philipovici, notăm următoarele: 1) Să se ia contact cu toate judecătoriile în privința admiterii unui reprezentant al societății la judecarea tuturor cauzelor de ordin vânătorească. 2) Să se culegă și să se pună la dispoziția judecătorilor și membrilor toate legile și ordonanțele ministeriale referitoare la vânătoare. 3) Să

1) M. este un braconier cunoscut de peste 30 de ani, dar neatins de pedeapsă, cum e de altfel cazul la toți braconierii rafinați din regiuni de codri, îndeosebi când mai au și ocrotitori, ca în cazul de față!

se intervină la autoritățile competente pentru reducerea numărului câinilor ciobănești în localitățile unde nu sunt lupi și urși; deasemenea pentru stăpânirea câinilor vagabonzi, 4) După expirarea ultimului termen pentru declararea armelor, societatea să intervină la toate prefecturile ca să procedeze după această dată la dezarmarea tuturor cari posed arme și nu le-au declarat. 5) Să se încaseze în folosul societății dela negustorii de vânat o taxă, atât la cumpărarea cât și la vânzarea ori-cărui vânat. Vânzarea vânatului să fie permisă numai cu un certificat de proveniență, eliberat de primăria respectivă. 6) Să se trimeată la București o delegație din partea societății, care să tranșeze chestiunile încă pendinte cu U. G. V. R., și să lucreze la elaborarea proiectului de regulament pentru aplicarea legii de vânătoare. 7) Să se tipărească în mai multe exemplare statutele societății, deciziunile și ordonanțele ministeriale și să se distribue la toți membri societății, pentru ca aceștia să cunoască mai bine îndatoririle lor față de societate.

Contele Vasilco aduce la cunoștința adunării că există o ordonanță ministerială, conform căreia jandarmii sunt obligați să stârpească câinii cari umblă pe câmp fără stăpân. D-l Nesciuc relevă pericolul înmulțirii mari al ciiorilor și atrage atenția Soc., pentru ca să ia de cu vreme măsurile de combatere necesare.

D-l Președinte promite că-și va da toată șilinta de a aduce la îndeplinire propunerile făcute și spune că posibilitatea realizării acestora depinde de prescripțiunile legilor și regulamentelor în vigoare.

D-l Luția propune să se trimeată câte o telegramă omagială M. S. Regelui și A. S. Principelui Carol.

Propunerea se primește cu aplauze frenetice și strigăte de trăiască!

Sedința se ridică la orele 6 jum. după amiază.

Coresp.

■ ■

Domnule Ministru,

Subsemnatul Badea B. Gheorghioiu din Com. Mârșa, Jud. Vlașca, de comun acord cu ceilalți vânători din această comună, precum și cu autoritatea comunală respectivă, am pus sub strictă executare prescripțiunile D-vs., date primăriilor spre afișare, aducându-le la cunoștință tuturor locuitorilor, spre executare. S'a început încă din primăvara acestui an aplicarea în special, a primului punct, relativ la restricțiunea de a ieși la munca câmpului cu câini liberi, fie de curte sau de vânătoare, sau de a trimite câinii liberi cu vitele la păscut.

Voiam să aducem la cunoștința D-vs., încă din primăvara anului 1924 acest punct, pentru a da ordin în acest sens.

Noi țărani români deținem astăzi cea mai importantă parte din averea țării, adică pământul cu milioanele de Ha, pe care îl muncim încontinuu, nelipsind o zi dela câmp. Acolo ne facem viața, lângă ogorul dobândit. Cum noi țărani suferim mult de pe urma lipsei de cultură, ținem împrejurul casei fără a ne face socoteala câtă mâncare consumă, câte 4—5 și 6 câini, dela care nu se trage nici un folos.

Eșind la munca câmpului plecăm cu toți câinii în șir după căruță, iar aceștia împrăștiindu-se pe câmp gonesc și sperie vânatul, distrugând puil acestuia și ouăle de păsări.

Ba acești braconieri gonesc câte 4—5 și iepurele mare, care neputându-se ascunde din cauza lipsei de păduri și de remize naturale, caută să se adăpostească în largul pământului, și care dând la capătul celălalt al locului, unde muncete un alt om, de alți câini, este prins și sfâșiat îndată.

Până în anii 1919—1922, când au avut loc ultimele exproprieri, terenul era sub conducerea și stăpânirea proprietarilor, cari sub nici un cuvânt nu îngăduiau câini pe moșia lor, distrugându-i pe cei găsiți, pentru ca vânatul să poată trăi în pace, prăsindu-se într'un număr foarte mare.

Executând dispozițiunile publicate de D-vs., am început să punem în vedere fiecărui locuitor pe care îl găseam cu câinii liberi la câmp, de a nu mai eși cu ei, ci să-i lase acasă legați. Parte din ei au ascultat, conformându-se întocmai instrucțiunilor date de noi, însă cea mai mare parte socotind că facem aceasta pentru a prăsi vânatul ca să avem noi ce ucide, nici habar n'au avut și au ieșit ca și mai înainte la câmp cu câinii. Atunci am căutat și noi ca pe baze întemeiate, adică în cazul când câinii alergau vânatul sau îl prindeau chiar, să deschidem foc asupra lor, sperindu-i numai; iar

proprietarilor acelor câini le puneam în vedere că a doua oară le vom împușca câinii, fără nici o vorbă.

În urma acestora s'au stăpânit locuitorii acestei comune. Noi n'am putut însă aplica pentru tot timpul această regulă, deoarece în comunele vecine aceste dispozițiuni nu se executau nici de către vânători, și nici de către autoritățile administrative. Ceva mai mult; o parte din locuitori au adus cazul la cunoștința unui domn parlamentar de prin vecinătate, care le-ar fi spus că nu poate exista în legea vânatului punctul I din publicațiune și că n'are cunoștință de nici un ordin special în această privință. Incheind, domnul parlamentar le spuse că sunt liberi de a eși la munca câmpului cu câinii după ei.

Pe teritoriul acestei comune, unde vânatul a fost și este foarte protejat, oricine poate să observe că există mai mult vânat decât pe teritoriile comunelor vecine. La noi vânatul nu este speriat; șade în apropierea căruțelor și a vitelor locuitorilor, nu se ascunde departe de oameni și nu fuge de sgomot și de chiot, ceace dovedește că este îngrijit și că s'a adunat și de pe teritoriile comunelor vecine, unde sunt mai mulți câini decât oi la câmp.

Ca urmare a celor sus arătate, vă rugăm respectuos, D-le Ministru, de a dispune ca să se dea cele mai severe ordine în această privință tuturor autorităților administrative; apoi și persoanelor cari dețin în arendă terenuri de vânătoare, persoanelor împuternicite pentru protecția vânatului, inspectorilor onorifici de vânătoare județeni, precum și paznicilor autorizați; căci altfel vânatul este amenințat cu pierirea completă.

Prin legea armelor existentă de câțva timp s'a pus capăt braconajului. Dorința noastră este ca să se pună odată capăt și acestor câini braconieri, cari distrug cu mult mai mult vânat de toate soiurile, decât își poate închipui cineva necunoscător în cauză. Cei mai interesați în cauză suntem noi vânătorii conștiințioși și deaceea ar trebui ca noi în primul rând să ne luăm obligația de a proteja vânatul, nimicind fără excepție pe toți dușmanii lui.

Cu tot respectul,
(ss) *Gheorghioiu Badea*
Mârșa—Vlașca.

■ ■

Primin următoarea scrisoare, pe care o publicăm fără niciun comentariu, sub responsabilitatea autorului.

Un președinte pașă turcesc.

Onorată Redacțiune!

Cu onoare vă rog să binevoiți a da loc acestui articol în coloanele Revistei D-voastră, de oarece este de interes public de a cunoaște modul cum s'a purtat un președinte al unei societăți de vânătoare din Bocșa-Montană, față de membrii societății —, chiar ca un pașă turcesc.

În comuna Bocșa-Montană și Vasiova (Jud. Caraș-Sev.) a existat o societate de vânători timp de peste 45 ani, cu 25 membri, care a fost prevăzută cu statute conform legilor ce au existat până în anul acesta.

Înainte cu 2—3 ani, a venit un ordin ministerial în sensul ca toate societățile ce au statute în limba maghiară, să le traducă în limba română. Societatea din Bocșa-Montană, într'una din adunările generale a luat cunoștința de acest ordin și a însărcinat pe D-l Nicolae Bloju, în calitatea sa de Președinte, cu îndeplinirea acestui ordin; însă până în prezent D-l Președinte nu a găsit de cuviință să satisfacă ordinul de mai sus.

Anul acesta, prin luna Februarie, societatea convocând iar o adunare-generală, Domnul Președinte după ce toți membrii se adunaseră, le-a declarat acestora că societatea este disolvată, fără ca să ia vr'un proces-verbal, sau să pună chestiunea în dezbateri. În urma acestui procedeu absolutistic membrii s'au scârbit protestând cu toții și întrebându-l, care este motivul că a disolvat Societatea? Dânsul nerăspunzând nici un cuvânt, a părăsit sala de adunare.

După vreo 2 luni, a convocat altă adunare la dânsul în locuință, însă cu alți membri, lăsând dintre cei vechi — între cari sunt și vânători cari vânează de 40 ani — mai bine de jumătate afară și înlocuindu-i cu alți membri, cari în viața lor nu au fost vânători, dar sunt mai grași la pungă, și pe care i-a încasat cu câte 500 Lei.

Tot la fel a procedat și cu terenul de vânătoare! D-l

Pentru Regenerarea Sângelui la Vânat

Vânat viu pentru Creștere și pentru Improspătarea sângelui

Cerbi nobili, Cerbi Dama și Cerbi Shicka, Căprioare, Mistreți, Iepuri de câmp și de pădure, Fazani comuni, cu banda albă și regali, Potârniche, Lapini sălbateci, Cocoși de mesteacăn și Cocoși de munte, precum și toate celelalte specii de vânat și păsări de lux, ca lebede și rațe japoneze, Fazani aurii, argintii și de Amherst, Păuni, Păsări de rasă, Găini, Rațe și Gâște.

Ouă de Fazani și de Păsări de Rasă pentru Clocit

Aparate de clocit (clocitori), Instalații de curți de păsări, etc. oferă în calitate superioară cea mai veche și cea mai mare Firmă din această branșă:

Eduard Mayer, Wildexport, Wiener-Neustadt (Austria)

(La orice corespondență rugăm să se atașeze 20 Lei pentru răspuns. — Corespondență în limba germană, franceză și engleză)

Afară de aceasta mai cumpărăm: orice cantitate de bufnițe vii, tinere sau bătrâne, vidre, pui de urs, lupi, pisici sălbatiche, jderi mari, vulturi, șoimi, stârci, cocori și berze negre, și rugăm să ni se facă oferte

Wilhelm Scherg & C-ie Brașov

Fabricile de postav, țesături de mode și tricotage
din Brașov

FONDAT IN 1823 — TELEFON No. 14, 706

Produse de prima calitate în:

Stofe de mode
pentru bărbați și dame

Postavuri fine și de comerț

Postavuri de uniforme
:: Ofițeri și sporturi ::

:: Cuverturi și pături ::

Fabrica:

STRADA FABRICEI No. 2

Magazia:

PIAȚA LIBERTĂȚII

„HUBERTUS” F.W. PETRI & FII Alba-Iulia

— Sucursala București —

EN GROS: Splaiul Kogălniceanu No. 35

EN DETAIL: Lipscani-Noi No. 27 sub Grand Hotel

PENTRU BRANȘA:

FOTOGRAFICA:

Cele mai moderne aparate pentru FOTOGRAFI NEUE-GORLITZER-KAMERA-WERKE. Bogat asortiment de APARATE pentru AMATORI marca ERNE-MANN și alte noutăți:

LAMPI de MAGNESIUM AKTINOFOTOMETER, APARATE VELOPHOT, MAȘINI de TAIAT sticle și cartoane. Bogat depozit cu cele mai întrebunțate aparate fotografice.

DE VÂNĂTOARE:

ARME NOVOTNI și BELGIENE, PI-STOALE WALTER și mărci SPANIOLE, CARTUȘE pline și goale.

ARME de salon „FLOBERT” și de aer comprimat.

GHETE pentru VÂNĂTORI și originalele GOELSER.

Complex asortiment cu cele mai uzitate articole.

DE CINEMA:

NOUA MAȘINĂ de TEATRU A. E. G. MAȘINI de PROECȚIUNE A. E. G. pentru Universități și școli cu mecanism de oprire.

Diverse APARATE de PROECȚIUNE APARATE pentru saloane și case particulare.

TRANSFORMATOR „REFORM” pentru curent alternativ și polifazic. Instalații complete de TEATRU-CINEMA

Pentru amatorii colecționari de arme, o piesă rară!

Armă cu cremene pentru glonț, cu țeava de damast, cal. 20 și cu încrustări în aur; toate platinile gravate artistic după gravuri ale celebrului gravor Joh. Elias Rindinger din Augsburg (Inceputul secolului al XVIII-lea). Gravată în aur numele lui CASPAR ZELLNER (armurierul curții imperiale vieneze pe timpul împărătesei Maria Theresia). *Obiect de artă de primul rang, cu care se mai poate trage încă și azi.* Prețul este de 200 dolari sau schimb contra unei arme moderne de acciași valoare.

SE POATE VEDEA NUMAI LA PROPRIET. EI.

A se adresa la Redacția Revistei.

Pensiune la munte pentru membrii „Uniunii”

Hotel-Restaurant Ștefan Căpățână.

Poiana, la 1000²m. deasupra nivelului mării, situată la piciorul muntelui Shuller (1802 m. deasupra nivelului mării), și care poate fi ajunsă de la Brașov într'o 1/2 oră cu o trăsură pe arcuri.

Casă de primul rang, nou amenajată și având odăi cu paturi confortabile. Confort modern.

Prețuri: prețuri normale ca la hotelurile din Brașov;

Odăi cu 2 paturi 200 lei pe zi.

Deschis tot anul, punct de plecare pentru sportul alpin. Sport de iarnă, teren admirabil de Ski. Membriilor „Uniunii” li se face la prețurile de restaurant o reducere de 10% și asupra prețurilor odăilor de 20%.—Disponibil în mod permanent și o odaie mare cu 4 paturi, pentru turiști de ai „Uniunii”, cari se află în trecere.

Pentru reținere de odăi se va anunța cu 8 zile înainte la adresa Ștefan Căpățână, Brașov. Acelaș poate îngriji la comandă și de trăsură, cu prețuri potrivite.

Fabrica de Ciment Portland din Azuga

SOCIETATE ANONIMA

terminând lucrările de refacere și complectare a instalațiilor sale

livrează ciment de calitate superioară

**indeplinind cu prisosință toate condițiunile caetelor de sarcini
oficiale. Garantează în orice moment îndeplinirea acestor condițiuni**

Mai fabrică :

**Var alb la cuptoarele sale din Piatra Arsă (Sinaia) și
Var hidraulic la fabrica sa din Comarnic**

cu prețurile cele mai reduse

Pentru ori și ce informații a se adresa la sediul societății în Azuga

:: Banca Franco-Română ::

București, Strada Bursei No 5

TELEFON : 10/17, 46/8. — TELEFON INTERBANCAR 67

ADRESA TELEGRAFICA : FRANCOBANK

Capital social 100.000.000

**CAPITAL DEPLIN VARSAT
FOND DE REZERVA**

**50.000.000
12.200.000**

SUCURSALE:

**Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți, Constanța,
Găești, Giurgiu, Roșorii de Vede, Slobozia, Slatina,
Timișoara, T.-Măgurele.**

AGENȚII:

Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vida, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de bancă și autorizată să facă

OPERAȚIUNI DE DEVIZE

CIMENTUL TITAN

**SOCIETATE ANON. FRANCO-ROMÂNĂ DE CIMENT ȘI
MATERIALE DE CONSTRUCȚIE
CAPITAL LEI 40.000.000**

■ ■ ■

UZINA ȘI SEDIUL SOCIAL

La DUDEȘTI-CIOPLEA lângă BUCUREȘTI

TELEFON 21/47

■ ■ ■

**DIRECȚIUNEA GENERALĂ ȘI COMERCIALA
La BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 226**

TELEFON 54/2

■ ■ ■

Adresa pentru Scrisori: Căsuța poștală No. 581 București

Adresa telegrafică: PORTLAND - BUCUREȘTI

Fabrica de Ciment din Turda

SOCIETATE ANONIMĂ

CAPITAL LEI 6.000.000

UZINA LA TURDA

■ ■ ■

SEDIUL SOCIAL ȘI BIROUL COMERCIAL

La BUCUREȘTI: CALEA VICTORIEI No. 226

TELEFON 54/2

■ ■ ■

Adresa pentru Scrisori: Căsuța poștală No. 581. București

Adresa telegrafică: PORTLAND - BUCUREȘTI

D-sale

Domnului

.....

.....

.....

PREȚUL UNUI NUMĂR VECHIU 20 LEI
PREȚUL UNUI EXEMPLAR 10 LEI
